

de bastó de Fontcuberta, y una llepada de unguent d'aquell que porta a sobre la llevadora del carrer de Santa Esperansa, els federals, en Bosch, en Condom y etc., diguintme vostés si no fa un bon mollader y que pera asseclarlo creguin que *faltan seeraduras*.

Mes no es aquet el mollader objecte del present article, més clar, indirectament si que ho es, perque sense mollader caciquil no existiria el perill del mollader mes moll que hagi pogut suportar la vila mes sofrerta que existeix dintre del territori inscrit en aquesta pell de toro que s'en diu *Suelo Ybero*. —Y dich vila sofrerta, perque aguantar per governadors y administradors a burros com en Pep, neulas com en Quel y cafres com en Badó, ¡ja es aguantar!— y encare aixó de burros y neulas y cafres es lo de menes, lo pitjor es que tam b son *defraudadors*—dich *defraudadors* perque *lladres* es massa fort—Ab aixó deguintme vostés si no resulta *pesat* tot aixó y no obstant, el poble ho aguanta y si ho aguanta, be puch dir vila sofrerta a ne la nostra.

Y tornant a ne l'objecte que m'ha posat la pluma als dits, ja haurán notat—per poch *notaris* que siguin—que al parlar de *l meu mollader* he dit que existeix sols en perill, lo que significa douchs qu'es un mollader hipotetich ó imaginari. Y desgraciadament senyors, quant de no existent, passi a *real*, jo no tindré pas de avisarlos, que vostés mateixos en sufriran totas las funestas consecuencias, puig ja ho deuen saber que tots els molladers ne portan de consecuencias: ¡Y tant real com será aquet mollader! Contin si ho será, que las causas,—com ja'ls he dit—vindrán del mollader caciquista ó monárquich que ja fa temps sufrim.

Y no's creguin que'ls entavani, ni que pretengui ferlos veurer un perill que de tan allunyat ni menys pot veurer's; no senyors, res d'aixó, no parlo d'un perill per l'istil del *perill amari-lló*, sino d'un altre molt mes verosimil, mes factible. D'un perill que sino s'ha realissat, es degut a ne'ls capritxos que la naturalesa te y que per causa d'aquestos mateixos capritxos, podria esser un fet are mateix, d'aquí un quart, demá, com d'aquí a tres anys.

En virtut d'aquesta possibilitat tots els granollerins estém exposats a pendrer un bany d'asiento ó general; mes clar, a n'el gran mollader que'ls anuncio, mollader que com molts altres, serán directament efectes del caciquisme vilatá que no's cuida de res que sigui de profit per nostra vila; y la llástima será que quant el mollader que vaticino sigui un fet, per sobre de las rogencas ayguas del Congost, que regolfarant triomfalment pe'is carrers de la vila, hi veurém surar a n'en Pep, a n'en Quel y a n'en Badó y C.^a; si ells que no hauran fet res contra el gran mollader, se-

rán els únichs que tindrán peix sense mullarse el *detrás* y es gronxarán ufanosos sobre las ayguas térboias y riurán ab rialles de cacich que son mes descarades y ¡tan de bó! que'l dia que la riera ens entri a Granollers—com ja llur direcció ho indica—el trust del caciquisme, boy surant s'en vagi avall, avall, dret a mar.

¿El veuen arc el gran mollader? Cregrintme, comensin a preparar carbasses y fassintse brodar uns taparrabos, que haviat els hauran de lluhir.

Valent.

A un gran NEULA

= SONET =

Per neula vas privar de fe'l Certámen,
per neula xerras sempre sense tó,
y de matalassé ets procuradó
y per neula els pagesos se't escamen;
perque't tocan el viu, dius que difamen
y per neula esgrimeixes el bastó,
per neula y per beneit ets el campió
dels burros del Vallés que millor bramen.

¡Ojo, porcuras, Ojo! Cerbell crú,
gerrofer de Sagunto, punyessero
que quan vols fé un discurs tocas al clero
y el que haurían de fé es tocarte a tú.
Escolta, també, neula, una pregunta
¿Qué hi volías fé al palco de la Junta?... (1)

Infrascrito.

(1) Per la Festa Major ab aquellas dugas....

DIALECH

—Ja has llegit el diari, Faló?

—No, qué *porta*?

—*Sobres* de las *laccions diputacionals*: diu que'n será aquell que va fugir.

—Qui? Aquell qu'el dia de'l *esclutini* me pensaba que *arrojaria*?

—Justa a la fusta!

—Estaba molt marejat aquell home!

—Oh, ja t'ho diré: no sabs perquè ho estava? Perqué no havia menjat res de'n tot el dia; que no sabs que tenian un tech preparat y....

—Ah, be, sí; es coneix qu'el disgust el va rependrer ab el ventrell buit.

—D'ensá d'aq uell dia diu qu'ha aborrit els *lladóns*.

—Si s'espera un rato mes l'hi haurían fet aborrir las *manetas de pastó*.

—¡Renoy, quin bullit que hi havia!

—Vaig sentir tres ó quatre veus que eridaban *jordre*!

—Si, fiat del ordre y no corris ab aquell mercat de Calaf!... fins aquest dia tota aquella xerrameca la vaig sentir tocada en una *penícula* de fonógrafo.

—¡Pobre home! ja l'hi haurán fet suhar prou el diploma de diputat. ¡Quants disgustos!...

—Peró vaja, al últim s'hi *assentarà*.

—Oh, no se si s'hi *assentarà*, com á arri vars'hi á *assentá*....

—Si, que s'hi *assentarà*.

—Potser no que no s'hi *assentarà*.

—Et dich que sí que s'hi *assentarà*.

—Per *assenters'hi* encare'm sembla que ho te lluny; are ab el temps no't dich jo que no s'hi *assenti*.

—Jo'n se un que l'hi te tanta rabia, que si sapigués que s'hi ha d'*assentá* li posaría alguna cosa á la cadira...

—Y vols dir que ho faria be aquet *cantitat*?

—Segons diuen es molt burro.

—Be, no, burro no; lo que si que no es gens sabi.

—Y es molt estrany que no ho sigui de sabi, perque porta ulleras y tot.

—Oh, no'n fassis cas: d'ulleras també'n porta en Fontcuberta....

—Qui vols dir?

—Aquell de'l anunci.

—¡Ah! ya... veus aquell diu que sí que s'hi *assentarà*.

—¡Oh! aquell y tota la seva camarilla, com que son tan *federals* y en Travé es tan *autonomista* y vol la separació de la Iglesia y l'Estat, es clar!

—¿Qui sab si en Travé vol la separació dels pillets y el municipi?

—Aixó em sembla que no... no ho sé.

—Peró diu que si eil fos diputat, desseguida farían els palcos a n'el Matadero y á ne l'olla de's pobres hi tirarian tot una penca.

—¡Renoy!

—¡Ah! Y diu que cada dia hi hauria llonguets calents á las quatre de la tarde, com á Barcelona.

—¡Congre!

—Y faria *edificar* uns putxinel-lis propietat del municipi, pera divertir á la canalleta els dijous á la tarde.

—Aixó dels putxinel-lis no fan falta.

—¡Ah! y en el pa hi hauria mes crosta y en el ví menos *matute* y faria apendrer de nota á n'els serenos, aixeca un campaná á sobre Sant Roch y un altre á sobre Santa Esperança, perque diu que una vila ab un sol campanar, no fá.

—Aixó del campaná á sobre Sant Roch ja m'agrada mes, aixís potser s'ensorraria de una vegada la *tenda* de sota... Escolta: *endemés*, enterat de si en Travé vol la separació dels pillets y el municipi, ¿ho sents?

—*Bueno*, però ja't dich, em sembla que de tots modos s'hi *assentarà*.

—No ho se si s'hi *assentarà*.

—Si que s'hi *assentarà*.

—Potser no que no s'hi *assentarà*!

Son dolsa.

Picadas

A fi de que tothom pugui passar felissas festas y *con toda satisfeción*, aquesta setmana hem suprimit la secció de «Picadas».

Els desitjem que no siguin gayre felicitats pe'l sistema de'l cromó.

Imp. de E. GARRELL.—Granollers.